

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 78/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. januára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej ako „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013. Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ, v pôvodnom konaní v právnom postavení žalobcu, podal 30. októbra 2013 na okresnom súde žalobu „... na rozhodnutie o výsledku hlasovania zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome [REDAKOVANÉ], ktoré sa konalo v dňoch 14. až 16. októbra 2013“. Ako ďalej sťažovateľ poznamenáva, „... súd robí vo veci zbytočné súdne prietahy a neefektívne koná, následkom čoho som podal do rúk predsedu okresného súdu sťažnosť na zbytočné súdne prietahy zo dňa 14. júla 2014“.

S poukazom na citáciu časti „z kontextu vytrhnutej“ odpovede podpredsedníčky okresného súdu JUDr. Vyskočovej na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní vedenej pod sp. zn. Spr 2492/14 sťažovateľ konštatuje zbytočné súdne prietahy a neefektívnu činnosť okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013 a dodáva, že do dnešného dňa vec nie je právoplatne ukončená.

3. Sťažovateľ ďalej uvádza, že v predmetnej veci „... nebolo vydané ani navrhované predbežné opatrenie, a za túto dobu boli k dnešnému dňu už na 98 % ukončené prevádzané práce na obnove bytového domu [REDAKOVANÉ], v rámci čoho bol podaný návrh žaloby zo dňa 30.10.2013“. Sťažovateľ nepovažuje predmet konania za fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu konania. Zároveň zdôrazňuje, že „... včasné rozhodnutie Okresného súdu v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam, čo je podľa rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky účelom základného práva na prerokovanie veci efektívne a bez zbytočných súdnych prietahov“.

4. Na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 601/2013 porušil jeho základné právo na prerokovanie

veci bez zbytočných súdnych prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a priznal mu finančné zadostučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov právneho zastúpenia.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich práv podľa ústavy a dohovoru postupom okresného súdu a súčasne žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

7. Predovšetkým je potrebné uviesť, že v konaní pred ústavným súdom bol sťažovateľ viackrát poučený o náležitostiach podaní adresovaných ústavnému súdu predpísaných zákonom o ústavnom súde (najmä povinnosti byť zastúpený advokátom vyplývajúcej z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, čo v danej veci nesplnil, a následkoch prípadnej možnosti odmietnutia jeho sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a tiež bol naposledy opakovane upozornený (napr. II. ÚS 50/2012, III. ÚS 44/2014, I. ÚS 382/2014, I. ÚS 536/2014, Rvp 22317/2013 a Rvp 5290/2014) aj na to, že od 1. januára 2012 v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení

neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) vytvorila Slovenská republika nový inštitucionálny a funkčný systém slúžiaci na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci (ďalej aj „centrum“), ktorým rozšíril zákonodarca pôsobnosť centra aj na väčšinu konaní pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy [§ 3 ods. 1 písm. a) a c) a ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z.]. V týchto prípadoch neskôr sám predložil splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaniach pred ústavným súdom naposledy pre advokátku Mgr. Romanu Paliderovú, Jégého 19, Bratislava (II. ÚS 50/2012, III. ÚS 199/2013, III. ÚS 44/2014, Rvp 5290/2014 a Rvp 15578/2014).

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval za potrebné znovu vyzvať sťažovateľa na odstránenie zisteného nedostatku a upozorňovať ho na možnosť priznania právnej pomoci centrom (sťažovateľ celkovo podal na ústavnom súde už 75 návrhov, resp. sťažností, v rámci ktorých bol opakovane kvalifikovaným spôsobom oboznámený o zákonných náležitostiach návrhov podávaných ústavnému súdu).

9. Tieto skutočnosti viedli ústavný súd k tomu, že sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nezaoberal (pozri obdobne uznesenie sp. zn. I. ÚS 382/2014 z 9. júla 2014) a jeho sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde neumožňuje upustiť v konaní pred ústavným súdom od splnenia procesnej podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom (obdobne napr. I. ÚS 164/2014).

10. Odmietnutie sťažnosti nevyklučuje, aby sa sťažovateľ opätovne uchádzal o ochranu svojich ústavou garantovaných práv v konaní pred ústavným súdom v prípade, ak odstráni už uvedené nedostatky podaného návrhu a okresný súd bude v ďalšom období bez ospravedliteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

11. Nad rámec veci ústavný súd dodáva, že z obsahu sťažnosti a priložených príloh rovnako vyplýva, že aj v prípade, ak by sťažnosť neodmietol z dôvodu uvedeného v bode 9, bolo by ju potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, keďže sťažovateľom namietaná nečinnosť okresného súdu pre tento čas *prima facie* nespĺňa ústavnoprávnu dimenziu prieťahov v prebiehajúcom súdnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2015